

forslaget har faaet. Det forekommer mig, at naar man indrømmer det, maa man tage det næste Skridt og sige, at der kan ikke i tilstrækkelig Grad raades Bod paa det store Indbyggerantal, uden at man som foreslaaet oprindelig i Lovforslaget og som vedtaget ved anden Behandling skridder til Oprettelse af et nyt Stift. Den Omlægning af Stifterne, som nu foreslaas fra Flertallets Side, synes mig ikke tilfredsstillende. Man hævder fra Flertallets Side, at det er et økonomisk Spørgsmaal, et Spørgsmaal om 30 000 Kr. Det er rigtigt, at baade dette Ting og Rigsdagen som Helhed samt Befolkningen Landet over ønsker, at der fra Statsmagtens Side skal vises Sparsommelighed, men det forbavser mig noget, at det netop er paa dette ene Punkt: Oprettelsen af et nyt Bispembede, Sparebestræbelserne sætter ind. Det forekommer mig, at Rigsdagen adskillige Gange har vedtaget Lovforslag, ved hvilke man er gaaet med til langt, langt større og aarlig tilbagevendende Udgifter, uden at man har overvejet det med nær den Grundighed, hvormed man overvejer dette lille Spørgsmaal. Jeg behøver blot at pege paa det Lovforslag, vi gennemførte forgangen Aar om en Ændring i det udenrigsministerielle Styre, et Lovforslag, som har medført store og jeg kunde fristes til at sige stedse stigende Udgifter. Det ses hvert Aar paa Finansloven og Tillægsbevillingsloven, hvorledes Udgifterne svulmer op, det havde været heldigere, om man der havde sparet noget mere. . . .

Formanden: Det er ikke heldigt ved denne Lejlighed at komme ind paa dette Spørgsmaal.

Lillelund: Jeg nævner det kun for at anstille en Sammenligning med Udgiften her paa 30 000 Kr. Jeg vil ogsaa sige, at jeg er ikke sikker paa, det vil komme til at dreje sig om 30 000 Kr.; det vil dreje sig om Bispelønnen og maaske noget mere, men vistnok ikke om 30 000 Kr. Som Begrundelse for det forsvarlige i at skride til denne Udgiftsforøgelse paa 30 000 Kr. vil jeg ogsaa nævne, at det samlede Komplex af Kirkelove, som nu er delvis gennemført her i Rigsdagen, gennemføres paa den, forekommer det mig, meget ærefulde Maade, at det ikke medfører andre nye Udgifter end netop Lønnen til dette Bispembede, og ikke blot det, men der er ingen Tvivl om, at de økonomiske Lovforslag, hvorved man overlader Styrelsen af Præstegaardene o. s. v. til Menigheds-

raadene, vil medføre adskillige Besparelser. Saa meget mere mærkeligt forekommer det mig, at man, naar det drejer sig om et Lovforslag, som i Praksis vil medføre Besparelser, kaster sig over den eneste lille Udgift, der bliver Tale om; jeg forstaar ikke Rimeligheden eller Konsekvensen deri.

Med disse Ord skal jeg paa Mindretallets Vegne indtrængende anbefale, at man her i dette høje Ting vedtager Lovforslaget uforandret.

J. Oskar Andersen: Den Form, Lovforslaget fik ved tredie Behandling her i dette høje Ting, var mit Parti selvfølgelig ikke meget glad ved, og personlig maa jeg sige, at det fyldte mig med megen Sorg, at man stillede sig paa den uvillige Maade overfor et Krav fra Kirkens Side, som jeg finder fuldt ud begrundet. Det forekommer mig, at de saglige Grunde, som taler for en Deling af den Art, der nu igen foreslaaes i Landstingets Affattelse, er saa overvejende, at jeg overhovedet ikke forstaar, at man overfor dette Spørgsmaal kan vise en Uvillie som den, der kom frem ved tredie Behandling i dette høje Ting. Man maa erindre, at dette Lovforslag er et Udtryk for, hvad der var vedtaget i det kirkelige Udvalg, og at det kirkelige Udvalg — man kan saa fra visse Sider her i Tinget sige, hvad man vil — var et Udtryk for den nuværende danske Folkekirke, og at denne danske Folkekirkes Repræsentanter vedtog enstemmig paa nær en Mand at foreslaa Oprettelsen af to nye Stifter altsaa en virkelig Deling af Sjællands Stift, uden at Spørgsmaalet om Nedlæggelsen af et bestaaende Stift i mindste Maade var fremme. Det forekommer mig ogsaa, at den Udtalelse, der Gang efter Gang er blevet fremhævet ved de tidligere Behandlinger her i Tinget, og som er kommet fra Sjællands Biskop, i højeste Grad maa tale for, at der maa ske en virkelig effektiv Deling af Sjællands Stift. Men en Deling, der betyder en Sammenlægning med et andet Stift, saaledes at det ny bliver saa stort, at det vil blive et uoverkommeligt Stift, kan ikke siges at være en saglig forsvarlig Løsning af denne Sag. Dertil kommer den Uvillie, der har vist sig klart og stærkt nede fra Lolland-Falster Stift. Nu har Landstinget under sin Behandling af Loven overvejet nøje de Argumenter, der kan tale for og imod, og er altsaa kommet til et Resultat, der er i Overensstemmelse med det, som maa siges at være netop det sagligt forsvar-